

บทที่ 445

บทสวดปีใหม่ 2022

ข้าแต่พระเป็นเจ้า เช่นเดียวกับทุกๆ ปี ลูกจะเริ่มต้นปีใหม่ด้วยการไตร่ตรอง พินิจพิจารณาชีวิตของลูกในปีที่ผ่านมาว่า ได้ประพฤติปฏิบัติตนเป็นลูกที่ดีของพระองค์หรือไม่ และควรมีข้อใดที่ตนเองต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เป็นลูกที่ดียิ่งๆ ขึ้นของพระองค์ในปีใหม่นี้และปีถัดๆ ไป

แต่ปีนี้ จากควันหลงของการประชุมสมัชชา ตามพระบัญชาของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ในการให้บรรดาผู้นำพระศาสนจักร พระสงฆ์ นักบวชชายหญิง และฆราวาส ก้าวเดินไปด้วยกันเพื่อความเป็นเอกภาพ การมีส่วนร่วมและพันธกิจ ร่วมกัน ลูกจึงขอมองออกจากตัวเองโดยมองไปอย่างไกล กว้าง และลึกที่สุดเท่าที่ความเป็นคริสตชนมา 25 ปี จะเข้าใจได้

ลูกขอเขียนบทสวดบทนี้ถวายแด่พระองค์ด้วยความเคารพรักและความเชื่อความศรัทธาความกตัญญูอย่างสูงสุด และด้วยความถ่อมตนอย่างที่สุด พระเจ้าข้า

ปีใหม่นี้เป็นปีคริสต์ศักราชที่ 2022 ซึ่งหมายความว่าพระเยซูเจ้าได้ทรงลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อไถ่บาปพวกเราเป็นเวลา 2,000 กว่าปีแล้ว มองย้อนหลังถึงวิถีชีวิตของมนุษย์บนโลกใบนี้ ในยุคที่พระเยซูเจ้าทรงบังเกิดและเทียบกับตอนนี้ มีอะไรที่เหมือนกันและต่างกันบ้าง?

ลองมองเรื่องเล็กๆ ที่สุดจนถึงเรื่องที่ใหญ่ที่สุด ในยุคนั้นมนุษย์ยังไม่มี เข็มกลัด ไม่มีชิป ไม่มีพลาสติก ... ณ ขณะนี้ปี 2022 มีใครเห็นคุณค่าของของขึ้นเล็กๆ อย่างเข็มกลัด ชิป ในชีวิตประจำวันบ้าง? ไม่นับพลาสติกที่เคยเป็นผลิตภัณฑ์มหัศจรรย์ของโลกที่มาถึงยุคนี้ มนุษย์กำลังพยายามหาสิ่งทดแทนเพราะเห็นผลกระทบต่อของมันในด้านของสิ่งแวดล้อม และในขณะนี้มนุษย์กำลังขึ้นไปพิชิตอวกาศ กำลังสร้างอาณาจักรใหม่ที่จะนำชีวิตจริงมาร่วมกับเหตุการณ์ทางดิจิทัล ที่เรียกว่า Metaverse กำลังมีหุ่นยนต์ที่มีเครื่องจักร AI หรือปัญญาประดิษฐ์มามีบทบาทในชีวิตของมนุษย์ และอื่นๆ อีกมากมายที่มนุษย์วัยอย่างลูกที่ยังไม่ถึง 100 ปี ไม่ต้องถึง 2,000 กว่าปีในยุคพระเยซูทรงบังเกิด อาจจะก้าวตามไม่ทัน ถ้าเราไม่เอาใจใส่ในความก้าวหน้าที่มนุษย์กำลังคิดค้นและก้าวไปอย่างรวดเร็ว บริษัทยักษ์ใหญ่ระดับโลกอย่างบริษัทต้นตำรับการถ่ายภาพ บริษัท การถ่ายเอกสาร ฯลฯ ต่างต้องปิดกิจการลงเพราะคาดไม่ถึงถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านวิวัฒนาการของเทคโนโลยีอย่างชนิดพลิกหงายพลิกคว่ำเช่นนี้

มาดูด้านพระศาสนจักรบ้าง

นักบุญ Thomas Aquinas พูดไว้ว่า "To one who has faith, no explanation is necessary. To one without faith, no explanation is possible."

ในยุคนี้ คริสตชนผู้น้อยอย่างลูกกำลังคิดว่าพระศาสนจักรจะทำอะไรถึงจะสามารถทำให้ "The one who has faith can keep his faith." และการทำให้ "The one without faith" กลายมาเป็น "Someone who has faith." นั้น มียากกว่าการเคลื่อนไหวเขาหลายๆ ลูกให้มาเข้าแถวเรียงกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย หรือ?

ลูกได้มีโอกาสพูดคุยกับชายหนุ่มอายุ 30 ปีเศษคนหนึ่ง ครอบครัวของเขาเป็นครอบครัวที่ศรัทธา เขาเองก็ไปวัดทุกอาทิตย์ เขาพูดให้ลูกฟังว่า "การพร่ำสอนว่าพระเจ้าทรงลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อไถ่บาปพวกเราเมื่อ 2,000 กว่าปีก่อนนั้น มีความเกี่ยวข้องอะไรกับชีวิตของคนหนุ่มสาวสมัยนี้"

สำหรับเขา นั่นคือประวัติศาสตร์บทหนึ่ง วัยอย่างพวกเขา การพูดถึงชีวิตในโลกหน้ายังอีกยาวไกล เขาและเพื่อนๆ ต่างต้องการ
สร้างตัว สร้างฐานะเพื่อสร้างครอบครัวใหม่ เพื่อนๆ ของเขาจึงไม่ไปวัดกันแล้ว

วันก่อนในการประชุมขึ้นอด มีเพื่อนสมาชิกในกลุ่มได้หยิบยกประเด็นหนึ่งขึ้นมา แต่ไม่ค่อยกล้าพูดอย่างเต็มปากเต็ม
คำคงเพราะกลัวจะถูกผู้อื่นในกลุ่มตำหนิเอา

เขามาจากครอบครัวคาทอลิกดั้งเดิม บรรพบุรุษเป็นคริสตชนมาหลายชั่วคนแล้ว เขามีประเด็นว่า ศาสนาเราเน้นเป็น
หลักเลยเรื่องพระเยซูเจ้าทรงลงมาบังเกิดและสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาปมนุษย์ และการเทศน์สอนจะเน้นถึงพระทรมานของ
พระองค์ ซึ่งแม้เรื่องนี้จะประเสริฐที่สำคัญที่สุดของศาสนาคริสต์ แต่สำหรับคนสมัยนี้ โดยเฉพาะคนหนุ่มสาว จะรู้สึก
ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาที่มีแต่เรื่องความทุกข์ทรมาน เราน่าจะต้องเน้นคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าในด้านอื่นๆ บ้าง เพื่อให้
ศาสนาเราเป็นศาสนาที่สร้างความรู้สึกที่สดชื่นไป

สองกรณีนี้ คงจะไม่มีใครกล้าพูดอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ แม้ทั้งสองคนจะสะท้อนความรู้สึกใกล้เคียงกันว่าสำหรับ
คนยุคปัจจุบัน หลักสอนของศาสนาเราไม่เห็นจะเกี่ยวข้องกับพวกเขาตรงไหน ลูกเองขอเขียนถวายแด่พระองค์ด้วยความถ่อมตน
อย่างที่สุดในขณะที่ลูกเข้าใจและยอมรับว่า Divine Law และ Divine Teaching นั้นเปลี่ยนแปลงไม่ได้ และไม่ควรเปลี่ยน แต่
วิธีการสอนคริสตชนรุ่นใหม่หรือคนนอกศาสนาที่สนใจศาสนาเรา ตลอดจนวิถีชีวิตคริสตชนในศตวรรษนี้ต้องปรับอย่างไรจึงจะทำให้
ผู้ที่มีความเชื่อไม่สูญเสียความเชื่อไป และหนุ่มสาวคนรุ่นใหม่ ผู้ต้องการ start up ธุรกิจ มีความรู้สึกศาสนาคริสต์ของเรานั้น
เกี่ยวข้องกับชีวิตของพวกเขาในทุกวันนี้และทุกๆ วัน ไม่ใช่ต้องรอจนไปถึงโลกหน้าซึ่งพวกเขาไม่เห็นและยังไม่สนใจ

กลับมามองที่ตัวลูกเอง ลูกไขว่คว้าและแสวงหาพระเจ้าเพราะชีวิตตกอยู่ในความทุกข์ยากลำบากจนถึงขั้นเกือบเอาตัว
ไม่รอด ลูกเคยถามตัวเองว่า หากไม่ได้เจอวิบากกรรมถึงขนาดนั้นในชีวิต ฉันจะแสวงหาพระเจ้าไหม ตอบกับตัวเองอย่างซื่อสัตย์
ที่สุดคือ “คงไม่” ถ้าเช่นนั้น หมายความว่าผู้ที่แสวงหาพระเจ้าคือ ผู้ที่มีความทุกข์ยากลำบากในชีวิตเท่านั้นหรือ ตอบอย่างคิด
ค้นที่สุด น่าจะ “ใช่”

นี่คือเหตุผลที่ลูกผู้ซึ่งค้นพบพระเจ้าแล้วผ่านความยากลำบากที่สุดในชีวิต จึงพยายามทุกวิถีทางในการดำรงชีวิตใน
ทุกแง่มุม เป็นพยานชีวิตให้ผู้อื่นเห็นและทราบว่าพระเจ้ามีจริงนะ และท่านไม่ต้องรอจนถึงเวลาที่ท่านตกทุกข์ได้ยากจึงจะ
แสวงหาพระองค์

ใน scale ของพระศาสนจักรคงจะต้องเป็นหน้าที่ของผู้ที่จำเป็นต้องปรับวิถีชีวิตของคริสตชนให้เข้ากับยุคสมัย
ปัจจุบัน ลูกเองในฐานะคริสตชนผู้ซึ่งเป็นลูกของพระองค์ตัวเล็กๆ คนหนึ่ง ก็จะขอถวายชีวิตที่เหลือทั้งครบในการรับใช้พระองค์
ตามน้ำพระทัยของพระองค์และเป็นพยานถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และให้ทุกคนที่มีโอกาสรู้จักหรือทำงานร่วมกับลูก
ประจักษ์ว่า “พระเจ้าท่านมีจริง”

ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแก่ลูกในความตั้งใจจริงนี้ตลอดปี 2022 และปีต่อไป เทอญ

**“ผู้ชอบธรรมย่อมเป็นสุข ... เขาชื่นชมในธรรมบัญญัติของพระยาเวห์
ท่องบ่นธรรมบัญญัติของพระองค์ทั้งวันทั้งคืน” สดุดี 1:1-2**

**“เขาเป็นเหมือนต้นไม้ปลูกไว้ริมลำธาร ออกผลตามฤดูกาล
ใบเขียวสดไม่เหี่ยวแห้ง เขาคิดจะทำการใดก็สำเร็จทุกประการ” สดุดี 1:3**

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดหนี
www.moving-themountain.com

